YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (toinen jaosto)
15 päivänä joulukuuta 2000 *

Asiassa T-113/99,

The Galileo Company, kotipaikka Swindon, Wiltshire (Yhdistynyt kuningaskunta),

ja

Galileo International LLC, kotipaikka Rosemount, Illinois (Amerikan yhdysvallat),

edustajinaan R. Plender, QC, ja barrister S. Masters, solicitor K. Holmesin ja solicitor D. Austinin valtuuttamina, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Elvinger, Hoss ja Prussen, 2 place Winston Churchill,

kantajina,

joita tukee

Amadeus Global Travel Distribution SA, kotipaikka Madrid (Espanja), edustajanaan asianajaja M. Caballero Clavijo, Madrid, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Elvinger, Hoss ja Prussen, 2 place Winston Churchill,

väliintulijana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet A. Lopes Sabino ja M. Bishop, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin lakiasiainosaston pääjohtaja E. Uhlmann, 100 boulevard Konrad Adenauer,

vastaajana,

jota tukee

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja F. Benyon, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

väliintulijana,

jossa kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan osittain tietokonepohjaisten paikanvarausjärjestelmien (TPJ) käyttöä koskevista käyttäytymissäännöistä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2299/89 muuttamisesta 8 päivänä helmikuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 323/1999 (EYVL L 40, s. 1) 1 artiklan 7 kohdan b alakohdan,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. W. H. Meij sekä tuomarit A. Potocki ja J. Pirrung,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Oikeusriidan perustana olevat tosiseikat

1 Ennen atk-pohjaisten paikanvarausjärjestelmien (jäljempänä TPJ) käyttöönottoa lentoyhtiöt myivät lentoliput itse. Tietokoneiden kehittyessä matkatoimistot pääsivät suoraan lentoyhtiöiden tietojärjestelmiin saadakseen tietoja ja tehdäkseen paikkavarauksia. Pääsy rajoittui kuitenkin vain sen lentoyhtiön järjestelmään, joka tiedonsiirtoyhteyden oli tarjonnut, ja vain suuret lentoyhtiöt tarjosivat tällaisen palvelun. Seuraavaksi kehitettiin "usean käyttäjän" TPJ, jonka avulla oli mahdollista saada yhdestä päätteestä yhteys tiettyjen lentoyhtiöiden omiin tietokonejärjestelmiin. Näihin järjestelmiin ei ollut luotu erillistä tietokantaa, ne olivat käytössä usein vain tärkeimmissä kansallisissa lentoyhtiöissä, ja ulkomaille sijoittautuneilla matkanmyyjillä oli rajoitetut mahdollisuudet päästä niihin.

2 Näin ollen lentoyhtiöt järjestäytyivät perustaakseen neutraaleja maailmanlaajuisia TPJ-järjestelmiä, jotka muodostuivat tietokantoja sisältävistä

itsenäisistä järjestelmistä, joista useat matkanmyyjät saattoivat saada tietoja.

3 Galileo International LLC (jäljempänä GILLC) pitää hallussaan ja panee täytäntöön maailmanlaajuista TPJ-järjestelmää, jonka avulla tilaajat, etenkin matkatoimistot, voivat tehdä automaattisia varauksia useilta matkailualalla toimivilta palvelujen tarjoajilta, kuten lentoyhtiöiltä ja autonvuokraamoilta tai hotelleilta. The Galileo Company, joka on 99-prosenttisesti GILLC:n tytäryhtiö, tarjoaa jälkimmäiselle maailmanlaajuiseen TPJ-järjestelmään liittyviä tukipalveluja Euroopan unionissa, Lähi-idässä, Afrikassa, Aasiassa, Tyynen valtameren maissa ja Latinalaisessa Amerikassa.

4 Kantajien mukaan on olemassa neljä tämäntyyppistä TPJ-järjestelmää: GILLC, jota pitävät hallussaan etenkin United Airlines, British Airways, SAir Group, KLM Royal Dutch Airlines, US Airways ja Alitalia, Lufthansan, Iberian ja Air Francen hallussa oleva Amadeus, muun muassa American Airlinesin hallussa oleva Sabre sekä Worldspan, jota pitävät hallussaan Delta Airways, TWA ja Northwest. Nämä TPJ-järjestelmät olivat ainoat, jotka kykenivät tässä asiassa kyseessä olevina ajanjaksoina tarjoamaan yhteisön alueella tarjottuja tai käytettyjä ilmakuljetustuotteita. Lisäksi nämä neljä TPJ-järjestelmää ovat ainoat maailmanlaajuisesti toimivat järjestelmät.

5 TPJ-järjestelmien tietokannoissa on kahdenlaista tietoa: matkatoimistoista tuleviin varauspyyntöihin sisältyvät tiedot sekä lentoyhtiöiden toimittamat tiedot. Nämä tiedot, joita luonnehditaan yleisesti ilmauksella "markkinointitietojen siirto" ("Marketing Information Data Transfer", jäljempänä MIDT), voidaan myydä erillisinä tuotteina. Kantajat tarjoavat seuraavia neljää MIDT-tuotetta: Yhdysvaltojen markkinoille suunnattu tuote, kansainvälinen tuote, (Amerikan yhdysvaltoja lukuun ottamatta kaikkialle maailmaan suunnattu tuote), maailmanlaajuinen tuote ja alueellinen tuote.

6 Neuvosto antoi 24 päivänä heinäkuuta 1989 asetuksen (ETY) N:o 2299/89 tietokonepohjaisten paikanvarausjärjestelmien (TPJ) käyttöä koskevista käyttäytymissäännöistä (EYVL L 220, s. 1). Asetusta, erityisesti sen 6 artiklaa, on muutettu 29.10.1993 annetulla neuvoston asetuksella N:o 3089/93 (EYVL L 278, s. 1).

7 Komissio hyväksyi 9.7.1997 ehdotuksen asetuksen N:o 2299/89 muuttamisesta. Tuon asetuksen 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan ei ollut tarkoitus tehdään mitään muutoksia.

8 Parlamentti hyväksyi 15.5.1998 komission ehdotuksen tietyin muutoksin (EYVL C 167, s. 288 ja 293). Yksi muutoksista oli v alakohdan lisääminen asetuksen N:o 2299/89 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan.

9 Komissio antoi 15.6.1998 uuden asetusehdotuksen, johon sisältyi muun muassa edellä mainittu parlamentin muutos.

10 Neuvosto hyväksyi 24.9.1998 yhteisen kannan (EYVL C 360, s. 69), jossa hyväksyttiin erityisesti v alakohdan lisääminen asetuksen N:o 2299/89 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan.

11 Neuvosto antoi parlamentin toisen käsittelyn jälkeen asetuksen N:o 2299/89 muuttamisesta 8.2.1999 annetun asetuksen (EY) N:o 323/1999 (EYVL L 40, s. 1). Asetuksen N:o 2299/89 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan sanamuoto kuuluu vastedes seuraavasti:

"1. Kun järjestelmän toimittaja antaa oman TPJ:nsä kautta käytettäväksi tilastotietoja tai muita tietoja, on noudatettava seuraavia säännöksiä:

— —

b) käyttöön annettavia markkinointi-, varaus- ja myyntitietoja koskevat seuraavat edellytykset:

— —

v) lentoyhtiöiden ja/tai tilaajien ryhmällä on oikeus ostaa tietoja yhteistä tiedonkäsittelyä varten."

12 Kantajien mukaan tämän säännöksen tarkoituksena oli taata, että matkatoimistot, etenkin pienet ja keskisuuret yritykset, voisivat saada tietokantojen sisältämiä tietoja järjestäytymällä ryhmiin.

Asian käsittely

13 Kantajat nostivat nyt esillä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 7.5.1999 toimittamallaan kannekirjelmällä. Kantajat väittävät pääasiallisesti, että asetuksen N:o 2299/89 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan v alakohta, sellaisena kuin se on muutettuna, on lainvastainen kahdesta syystä. Ensinnäkään siinä ei oteta huomioon suhteellisuusperiaatetta. Jos yhtäältä tuo periaate olisi nimittäin pitänyt tulkita siten, että se antaa lentoyhtiöille mahdollisuuden perustaa ryhmiä MIDT-tuotteiden ostamiseksi kyseisten yhtiöiden koosta tai ryhmän jäsenten lukumäärästä riippumatta, tuo artikla olisi liiallinen ja tarpeeton tavoitteensa täyttymisen kannalta; toisaalta se olisi suhteeton, kun otetaan huomioon asetuksen N:o 323/1999 antamishetkellä MIDT-tuotteita

toimittaneisiin TPJ:n toimijoihin kohdistuvat erittäin vakavat taloudelliset seuraukset. Toiseksi kantajien mukaan perusteluvelvoitetta on laiminlyöty, koska asetuksessa N:o 323/1999 ei viitata niihin perusteluihin, jotka olivat ryhmäoston sallivan säännöksen antamisen taustalla.

14 Neuvosto esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 26.7.1999 toimittamassaan erillisessä asiakirjassa oikeudenkäyntiväitteen, johon kantajat esittivät huomautuksensa 2.10.1999.

15 Amadeus Global Travel Distribution, SA (jäljempänä Amadeus) ja komissio hyväksyttin yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtajan 10.2.2000 antamalla määräyksellä kantajien ja neuvoston vaatimuksia tukeviksi väliintulijoiksi. Näille asetettiin määräaika, jonka kuluessa niiden oli esitettävä aluksi pelkkää kanteen tutkittavaksi ottamista koskevat huomautuksensa. Samalla määräyksellä hyväksyttiin oikeudenkäynnin tässä vaiheessa kantajien esittämä pyyntö, joka koski asian luottamuksellista käsittelyä väliintulijoihin nähden.

16 Kanteen tutkittavaksi ottamista koskeva kirjallinen käsittely päätettiin 21.6.2000.

Asianosaisten vaatimukset

17 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää neuvoston esittämän oikeudenkäyntiväitteen

— kumoaa asetuksen N:o 323/1999 1 artiklan 7 kohdan b alakohdan, jolla lisätään v alakohta asetuksen N:o 2299/89 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan, koska kyseistä säännöstä sovelletaan asetuksen N:o 323/1999 antamishetkellä olemassa oleviin TPJ:n toimijoihin

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

18 Amadeus vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää neuvoston esittämän oikeudenkäyntiväitteen

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

19 Neuvosto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

20 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Tutkittavaksi ottaminen

21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdan nojalla oikeudenkäyntiväitteen jatkokäsittely on suullinen, ellei kyseinen tuomioistuin päätä toisin. Tässä tapauksessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo saaneensa asiakirjoista riittävät tiedot voidakseen päättää tästä kanteesta aloittamatta suullista käsittelyä.

Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut

22 Kantajat väittävät ensinnäkin, että riidanalainen toimi koskee niitä suoraan, kun otetaan huomioon sen pakottava sanamuoto (asia T-147/97, Champion Stationery ym. v. neuvosto, tuomio 19.11.1998, Kok. 1998, s. II-4137, 31 kohta).

23 Ne väittävät lisäksi, että kyseinen toimi koskee niitä kumpaakin erikseen.

24 Näin ollen asetus voi sisältää erityisen säännöksen, joka muista säännöksistä erillään tarkasteltuna voi koskea kantajaa erikseen (ks. erityisesti asia 113/77, NTN Toyo Bearing Company ym. v. neuvosto, tuomio 29.3.1979, Kok. 1979, s. 1185, 12 kohta; Kok. Ep. IV, s. 445).

25 Lisäksi joissakin tapauksissa jopa lainsäädäntötoimi voi koskea erikseen tiettyjä taloudellisia toimijoita (asia T-481/93 ja T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens ym. v. komissio, tuomio 13.12.1995, Kok. 1995, s. II-2941, 50 kohta). Molemmissa nyt esillä olevan asian kannalta merkityksellisissä tilanteissa on kyse juuri tästä.

26 Ensimmäisessä tilanteessa niiden taloudellisten toimijoiden lukumäärä ja identiteetti, joita kanteen kohteena oleva toimi saattaa koskea, oli määritetty ja vahvistettavissa kyseisen toimen toteuttamishetkellä. Näin on silloin, kun toimea sovelletaan yrityksiin, jotka toimivat kyseisellä alalla toimen toteuttamishetkellä, ja kun se ei sisällä sellaisia siirtymätoimenpiteitä, joilla pyritään suojelemaan näitä yrityksiä merkittävältä ja odottamattomalta vahingolta (ks. erityisesti yhdistetyt asiat 106/63 ja 107/63, Toepfer ja Getreide-Import Gesellschaft v. komissio, tuomio 1.7.1965, Kok. 1965, s. 525, 533 ja C-152/88, Sofrimport v. komissio, tuomio 26.6.1990, Kok. 1990, s. I-2477, 11 kohta).

27 Kantajat väittävät, että tässä tapauksessa neuvosto ei voinut olla asetuksen N:o 323/1999 antamishetkellä epätietoinen siitä, mitä yrityksiä toteutettu toimi koskisi erikseen, koska tuolloin oli vain neljä aktiivista toimijaa. Nämä muodostivat suljetun, kaikista muista yrityksistä erillisen ryhmän, joka voisi mahdollisesti tulevaisuudessa hyödyntää maailmanlaajuista TPJ-järjestelmää yhteisössä.

28 Lisäksi ennen riidanalaisen säännöksen antamista kantajat olivat jo tehneet eri lentoyhtiöiden kanssa 36 MIDT-tuotteiden hankintasopimusta. Asetuksen

N:o 2299/89 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan v alakohta, sellaisena kuin viimeksi mainittu on lisättynä asetuksella N:o 323/1999, oli merkittävästi vaikuttanut näiden sopimusten arvoon.

29 Siirtymäkautta ei ollut määrätty, koska neuvosto sääti välittömän velvoitteen, jolla oli huomattavia vaikutuksia aiemmin tehtyihin investointeihin, talousarvioennusteisiin ja olemassa olevista sopimuksista saatuihin tuloihin.

30 Kanteen kohteena olevaa säädöstä olisi siis tarkasteltava siten, että sillä pyritään aiheuttamaan tai tosiasiallisesti aiheutetaan kantajiin kohdistuvia erillisiä oikeusvaikutuksia (yhteisöjen tuomioistuimen 24.2.1987 antama tuomio asiassa 26/86, Deutz und Geldermann v. neuvosto, Kok. 1987, s. 941, 7 kohta).

31 Toinen tilanne on sellainen, jossa kantajan poikkeuksellisista taloudellisista olosuhteista aiheutuu se, että se, joko yksin tai sellaisten yksilöitävissä olevien taloudellisten toimijoiden ryhmän jäsenenä, jotka ovat samassa tilanteessa, erottuu kaikista muista taloudellisista toimijoista (ks. erityisesti yhteisöjen tuomioistuimen antamat tuomiot asiassa C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 16.5.1991, Kok. 1991, s. I-2501, 17 kohta ja asiassa C-309/89, Codorniu v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853; Kok. Ep. XV, s. 177).

32 Nyt esillä olevassa asiassa on huomioitava seuraavaa:

— Kantajat olivat yhdessä kolmen muun TPJ-järjestelmän maailmanlaajuisen toimijan kanssa tilanteessa, joka erottaa heidät kaikista muista taloudellisista toimijoista: vain nämä neljä toimijaa hyödyntävät kyseisiä järjestelmiä, ja uuden järjestelmän syntyminen on epätodennäköistä, koska kaikki suuret lentoyhtiöt osallistuvat jo neljään olemassa olevaan maailmanlaajuiseen TPJ-järjestelmään. Lisäksi uuden TPJ-järjestelmän luominen vaatisi huomattavia investointeja.

— Riidanalaisen toimen toteuttamisella muutetaan kantajien tilannetta. Se, että maailmanlaajuisten TPJ-järjestelmien jokaisen toimijan velvollisuutena olisi toimittaa MIDT-tuotteita vain kerran yhdelle niistä lentoyhtiöryhmittymistä, joille koituu yhteistä etua tietojen yhteisestä käsittelystä, laskisi olemassa olevien sopimusten arvoa ja saattaisi tehdä MIDT-tuotteiden toimittamisesta täysin kannattamatonta.

— Neuvostolla oli TPJ-järjestelmien tehokkuuteen vaikuttavan ja järjestelmien tietyn osan olemassaoloa uhkaavan asetuksen N:o 323/1999 antamishetkellä ollut velvollisuus ottaa EY:n perustamissopimuksen 71 ja 74 artiklan nojalla huomioon kantajien ja muiden maailmanlaajuisten TPJ-järjestelmien toimijoiden erityisasema.

33 Kantajat väittävät myös, että mahdollinen kansallinen oikeussuojakeino, joka mahdollistaisi ennakkoratkaisupyynnön esittämisen annetun säädöksen tulkinnasta tai pätevyydestä, ei voi vaikuttaa tämän kanteen tutkittavaksi ottamiseen (asia T-95/96, Gestevisión Telecinco v. komissio, tuomio 15.9.1998, Kok. 1998, s. II-3407, 68 kohta).

34 Joka tapauksessa olemassa ei ole selkeää perustaa kansallisen oikeusriidan vireillepanolle. Se, että kantajien ja tilaajan välille mahdollisesti syntyy riita, ei voi viedä kantajilta heidän oikeuttaan nostaa kumoamiskanne. Muussa tapauksessa EY:n perustamissopimuksella perustettu oikeussuojajärjestelmä (asia C-70/97 P, Kruidvat v. komissio, tuomio 17.11.1998, Kok. 1998, s. I-7183, 48 kohta) olisi epätäydellinen.

35 Väliintulija Amadeus väittää, että kumoamiskanne on otettava tutkittavaksi.

36 Väliintulija väittää ensinnäkin, että maksuperusteiden vahvistamista koskevaa "toimenpidettä", joka sitoo yksinomaan kantajia, sitä itseään ja kahta muuta TPJ:n toimijaa ja joka pakottaa ne muuttamaan perusteellisesti sitä tapaa, jolla ne kukin ovat toistaiseksi ja aikaisempien sopimusten nojalla hinnoitelleet ja myyneet asiakkailleen muodostamiaan tietokantoja, olisi pidettävä EY:n perustamissopimuksen 230 artiklassa tarkoitettuna päätöksenä eikä "yleisenä oikeussääntönä".

37 Amadeus huomauttaa myös, ettei Euroopan unionin markkinoille ole vuoden 1989 jälkeen ollut uusia tulijoita ja että vuonna 1989 mukana olleesta viidestä toimijasta on poistunut yksi sen jälkeen, kun kyseinen toimija oli fuusioitunut Amadeuksen kanssa.

38 Amadeus väittää lopuksi, että riidanalainen säännös rikkoo räikeästi tietokantojen oikeudellisesta suojasta 11 päivänä maaliskuuta 1996 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 96/9/EY (EYVL L 77, s. 20) TPJ:n omistajille tunnustettuja oikeuksia.

39 Vastaaja väittää, että kanteen kohteena oleva toimi on yleisesti sovellettava lainsäädäntötoimi (yhdistetyt asiat 16/62 ja 17/62, Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes ym. v. neuvosto, tuomio 14.12.1962, Kok. 1962, s. 901; Kok. Ep. I, s. 145). Yksi ja sama säännös ei kuitenkaan voi olla samanaikaisesti sekä yleisesti sovellettava että yksittäinen toimi (asia 45/81, Moksel v. komissio, tuomio 25.3.1982, Kok. 1982, s. 1129, 18 kohta).

40 Lisäksi kyseinen toimi ei koske kantajia suoraan tai erikseen EY:n perustamissopimuksen 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla (asia C-298/89, Gibraltar v. neuvosto, tuomio 29.6.1993, Kok. 1993, s. I-3605, 17 kohta). Kanne on siten jätettävä tutkimatta.

41 Neuvosto huomauttaa lopuksi, että kantajien esille ottamat kysymykset perustuvat riidanalaisen säännöksen tulkintaan. Niillä ei siis voida perustella suoraa kumoamiskannetta yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, jolla ei ole toimivaltaa päättää yhteisön oikeuden tulkinnasta, joten ne olisi jätettävä yhteisöjen tuomioistuimen ratkaistavaksi ennakkoratkaisumenettelyssä.

42 Komissio tukee neuvoston väitteitä. Komissio esittää, että kantajat eivät ole osoittaneet, miltä osin asetusta N:o 323/1999 olisi pidettävä asetuksena annettuna päätöksenä. Kantajat eivät myöskään ole näyttäneet, miten kanteen kohteena oleva toimi koskee niitä erikseen.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

43 Aluksi on todettava, että, toisin kuin vastaaja väittää, tämä oikeusriita on tosiasiallisesti EY:n perustamissopimuksen 230 artiklassa tarkoitettu kumoamisvaatimus eikä pelkästään pyyntö tulkita asetuksen N:o 323/1999 yhtä säännöstä. Se seikka, että kumoamisvaatimuksen tueksi esitetyt kanneperusteet nojautuivat kyseisen säännöksen tulkintaan, liittyy pääasiaan eikä tämän vaatimuksen tutkittavaksi ottamisen tutkimiseen.

44 EY:n perustamissopimuksen 230 artiklan neljännen kohdan nojalla kuka tahansa luonnollinen henkilö voi nostaa kanteen päätöksistä, jotka siitä huolimatta, että ne on annettu asetuksena, koskevat häntä suoraan ja erikseen.

45 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan asetuksen ja päätöksen välisenä erotteluperusteena on se, onko kysymyksessä yleisesti sovellettava toimi. Toimi on

yleisesti sovellettava, jos sitä sovelletaan objektiivisesti määritellyissä tilanteissa ja jos sen oikeusvaikutukset kohdistuvat yleisesti ja abstraktisti määriteltyihin henkilöryhmiin (asia T-138/98, ACAV ym. v. neuvosto, tuomio 22.2.2000, Kok. 2000, s. II-341, 49 kohta.)

46 Lisäksi mahdollisuudella määrittää enemmän tai vähemmän tarkasti niiden oikeussubjektien määrä tai jopa identiteetti, joihin jotakin toimea sovelletaan, ei kyseenalaisteta tuon toimen normatiivista luonnetta (yhteisöjen tuomioistuimen määräykset asiassa C-10/95 P, Asocarne v. neuvosto, määräys 23.11.1995, Kok. 1995, s. I-4149, 30 kohta ja asiassa C-87/95 P, CNPAAP v. neuvosto, määräys 24.4.1996, Kok. 1996, s. I-2003, 34 kohta).

47 Tässä asiassa näyttää siltä, että asetuksen N:o 2299/89 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan v alakohta, sellaisena kuin se on lisättynä asetuksella N:o 323/1999, on laadittu yleisin ja abstraktein termein. Tuon artiklan i—iv alakohdan tapaan v alakohdassa vahvistetaan edellytykset, joiden täyttyessä järjestelmän toimittaja voi toimittaa TPJ-järjestelmästään peräisin olevia tilastotietoja tai muita tietoja. Tässä suhteessa siinä tarkoitetaan objektiivisesti määriteltyjä tilanteita ja sen 2 artiklassa on tässä tarkoituksessa yleisesti ja abstraktisti määriteltyjä termejä. Näin ollen ainoastaan näissä oloissa sen oikeusvaikutukset kohdistuvat yritysryhmiin. Vaikka olisikin näytetty toteen, että oikeussubjektit, joihin kyseistä säännöstä, kuten myös kaikkia muitakin asetuksen N:o 2299/89 säännöksiä, joilla on vaikutuksia järjestelmän toimittajiin, sovelletaan, olivat yksilöitävissä säännöksen antamishetkellä, tällä toteennäyttämisellä ei kuitenkaan voitaisi kyseenalaistaa sitä, että tämä säännös on lainsäädäntötoimi, koska sitä sovelletaan ainoastaan objektiivisiin, tosiasiallisiin tai oikeudellisiin tilanteisiin (em. asia CNPAAP v. neuvosto, määräyksen 35 kohta).

48 Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin katsonut, että tietyissä olosuhteissa yleisesti sovellettavan säädöksen säännös voi koskea erikseen joitakuita taloudellisia toimijoita (em. asia Extramet Industrie v. neuvosto, tuomion 13 kohta ja em. asia

Codorniu v. neuvosto, tuomion 19 kohta). Näin on silloin, jos kyseisellä säännöksellä vaikutetaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön joidenkin tälle tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella kyseinen henkilö erottuu kaikista muista ja jonka vuoksi hänet yksilöidään samalla tavoin kuin henkilö, jolle päätös on osoitettu (em. asia Codorniu v. neuvosto, tuomion 20 kohta).

49 Kantajat väittävät kuuluvansa riidanalaisessa säännöksessä tarkoitettuun toimijoiden rajattuun ryhmään.

50 On kuitenkin todettava että, toisin kuin kantajat väittävät, se, että on mahdollista jollakin tarkkuudella määritellä niiden oikeussubjektien lukumäärä, joihin toimenpidettä sovelletaan tiettynä ajankohtana, tai jopa yksilöidä nämä oikeussubjektit, ei tarkoita mitenkään, että tämä toimenpide koskisi näitä oikeussubjekteja erikseen, jos on selvää, että toimenpidettä sovelletaan sen tarkoituksen mukaisesti siinä objektiivisesti määritellyn oikeudellisen tilanteen tai tosiseikaston perusteella, (asia C-213/91, Abertal ym. v. komissio, tuomio 15.6.1993, Kok. 1993, s. I-3177, 17 kohta ja asia C-209/94 P, Buralux ym. v. neuvosto, tuomio 15.2.1996, Kok. 1996, s. I-615, 24 kohta). Tässä tapauksessa kantajat katsovat, että riidanalainen säännös koskee heitä objektiivisten "järjestelmän toimittajien" ominaisuudessa samalla tavoin kuin ketä tahansa muuta järjestelmän toimittajaa asetuksen N:o 2299/89 2 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 3089/93, tarkoitetulla tavalla. Todellisuudessa tämä säännös koskee kaikkia muutetun asetuksen N:o 2299/89 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan v alakohdassa tarkoitettuja toimijoita kyseisillä markkinoilla olevina objektiivisina toimijoina, onpa kyse sitten järjestelmän toimittajista, lentoyhtiöistä tai tilaajista.

51 Lisäksi kantajat vetoavat poikkeuksellisten taloudellisten olosuhteiden olemassaoloon. Molemmissa yhteisöjen tuomioistuimen tuomioissa, joihin kantajat

viittaavat ja joissa katsottiin, että oikeushenkilön riitauttama asetus koski häntä erikseen, oli kuitenkin kyse olosuhteista, joita ei havaita tässä asiassa.

52 Yhteisöjen tuomioistuin korosti edellä mainitussa polkumyynnin vastaista sääntelyä koskevassa asiassa Extramet Industrie vastaan neuvosto antamassaan tuomiossa, että kantaja oli samalla sekä polkumyynnin vastaisen toimenpiteen kohteeksi joutuneen tuotteen tärkein maahantuoja että sen loppukäyttäjä ja että kantajan oli vaikea tehdä hankintoja vain yhdeltä yhteisön tuottajalta, joka oli myös sen kilpailija jalostusmarkkinoilla.

53 Yhteisöjen tuomioistuin katsoi edellä mainitussa asiassa Codorniu vastaan neuvosto antamassaan tuomiossa, että kyseinen asetus koskee erikseen kantajaa, jolla oli vuodesta 1924 asti ollut hallussaan tavaramerkin yksinoikeus, jota se oli perinteisesti käyttänyt ja jonka hyödyntämistä tuon asetuksen antaminen esti.

54 Näistä tuomioista seuraa, ettei jokin asetus koske yritystä erikseen vain siksi, että kyseinen asetus vaikuttaa yrityksen taloudelliseen toimintaan. Näissä tuomioissa tarkoitetuissa tilanteissa yhdistyivät sellaiset erityiset olosuhteet, joita ei voida havaita tässä asiassa. Siten kantajat eivät ole osoittaneet, että niitä olisi estetty käyttämästä edellä mainitussa asiassa Codorniu vastaan neuvosto tarkoitetun kaltaista yksinoikeutta. Samoin vaikka riidanalainen säännös vaikuttaisikin MIDT-tuotteisiin liittyvään toimintaan, joka on vain TPJ-järjestelmien ensisijaisesta tehtävästä, eli atk-pohjaisesta palvelujen varaamisesta, johdettu tehtävä, kantajat eivät ole osoittaneet joutuneensa tilanteeseen, joka vastaisi Extramet Industrie SA:n tilannetta metallikalsiumin markkinoilla. Todellisuudessa kyseinen asetus vaikuttaa kantajiin vain järjestelmän toimittajan objektiivisessa ominaisuudessa samalla tavoin kuin muihin toimijoihin. Niillä erityisillä seikoilla, joiden perusteella yritysten Extramet Industrie SA ja Codorniu SA riitauttamien toimien katsottiin koskeneen niitä erikseen, ei siis ole vastinetta tässä tapauksessa.

55 On todettava, etteivät kantajat ole osoittaneet, että säännös, jonka kumoamista ne vaativat, koskisi niitä erikseen.

56 Näin ollen kanne on jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

57 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan vastaajan oikeudenkäyntikulut tämän vaatimusten mukaisesti.

58 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Komission tältä osin esittämistä vaatimuksista huolimatta komissio on siis määrättävä vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

59 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan nojalla määrätään, että Amadeus vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(toinen jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) **Kanne jätetään tutkimatta.**

2) **Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne velvoitetaan korvaamaan vastaajan oikeudenkäyntikulut.**

3) **Väliintulijat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Annettiin Luxemburgissa 15 päivänä joulukuuta 2000.

H. Jung

kirjaaja

A. W. H. Meij

toisen jaoston puheenjohtaja